

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

5 ст.

5 ст.

Отъ щаба на дѣйствующата армия.

16 Ноември 1916 год.

Македонски фронтъ:

Въ Битолското поле слѣдъ вчерашнитѣ неуспѣшни атаки, противникътъ настѣпи съ слаби пѣхотни части които бѣха отбити само съ огънь.

Въ завоя на р. Черна оживения бой продължава прѣзъ цѣлия день. Съ една контра-атака отхвърлихме неприятеля който бѣ успѣлъ вчера врѣменно да заеме височината 1212 сѣверно отъ с. Чегель.

По фронта на Мъгленско отбихме слабитѣ неприятелски нападения.

Отъ двѣтѣ страни на Вардара слаба артилерийска дѣйность. Два опита на неприятеля да нападне прѣднитѣ ни позиции югозападно отъ Дойранъ пропадаха.

Въ политѣ на Бѣласица и по фронта на р. Струма обикновенъ артилерийски огънь.

По Бѣломорския брѣгъ спокойно.

Ромѣнски фронтъ:

Нищо важно за отбѣлѣзване.

България и войната.

Какви сѣдбоносни врѣмена прѣкарваме! Събития не бивали въ историята, днесъ се творятъ чрѣзъ острието на меча. Каква история се пише прѣзъ тѣзи послѣдни мѣсеци и седмици!

Великитѣ, така наречени културни и просвѣтени държави: Франция, Русия, Англия, и Италия, да не говоримъ за Сърбия, Черна-Гора и Ромѣния, сѣ рѣшили, ако е възможно, на всѣка цѣна да смажатъ малка България. На два фронта, извънредно упорито тѣ се мж-

чатъ да пробиятъ нашитѣ позиции. Французи и англичани опожарили нивитѣ на мирното българско население въ Македония, а власитѣ, подъ закрилата на руситѣ, изклаха множество жени, дѣца и мъже, мирни българи въ Добруджа.

Картинитѣ сѣ покъртителни и възмутителни за непоковарената човѣшка душа. Официалнитѣ лица на неутрални държави, които анкетираха тѣзи варварства въ Добруджа казаха че перо и езикъ сѣ безсилни да ги опишатъ. И всичко това е извършено отъ хора които безъ срамъ заявяватъ, че ратуватъ за правдата. сво-

бодата и мирътъ.

Съглашенската преса, тоже е турната въ услуга на тѣзи хищници. Ние, които едно врѣме мислѣхме че просвѣтена и републиканска Франция е прѣдставителка на човѣшката свобода и правда, сега сме разочаровани отъ нейнитѣ вѣстници като „Виктоаръ“ и „Танъ“ които викътъ колкото гласъ имъ държи: „Да се смаже,“ „да се разпокъса,“ „да се унищожи България,“ „Журналъ де Деба“ бои се отъ нѣкаква си „българомания,“ по-вече отколкото отъ холерата и апелира за унищожението на тоя български бацилъ.

Рускитѣ вѣстници: „Новое Врѣме,“ „Биржевия Вѣдомости“ „Руское Слово“ и др. дишатъ сжщата злоба и ядъ противъ България. „Това българско гнѣздо трѣбвало да се разтури и разнебити.

Италианския „Куриера де ла Сера“ казва: „България трѣбва да се смаже.“

И като вѣнецъ надъ всичко това, най-сериозниятъ английски вѣстникъ „Таймсъ“ пише дивни измислици и злокобства за България.

И защо е всичко това? Какво зло сме сторили на тѣзи народи, та сѣ се опълчили тѣй злобно противъ насъ? Историята ще отбѣлѣжи много чудни работи на които поколѣнията ще се удивляватъ: какъ е било възможно една велика Англия, Франция, Русия да обявятъ война на България и да искатъ нейното унищожение! Не дай-Боже да побѣди Съглашението! Борбата на народа ни днесъ е за животъ или смъртъ. Никога по-прѣди, народа ни не е ималъ такива изпитания като сегашнитѣ. Това трѣбва да се разбере отъ всѣки български

гражданинъ, и тогава всѣкой и всички, кой както може и гдѣ-то може да изпълни смѣло и и искренно дълга си.

Борбата е голѣма, люта и краятъ ѝ като че ли е още много далечъ. За туй пъкъ ние трѣбва да сторимъ всичко което е въ силитѣ ни, да го сторимъ честно истинно и бързо; да туримъ на първо мѣсто Отецеството и интереситѣ му; да дадемъ и да се дадемъ за да прогресира народа ни.

Кръвта и плътта на нашитѣ братя, приятели, синове и бащи, пролѣна и разнесена отъ Морава до Черно море, отъ Дунава до Бѣло море, сж връзката между миналото и бъдащото на България, сж цимента, който ще съзида нашата държава, тѣ сж нашата надежда за бъдащото ни и вѣра въ жизнеспособността ни като народъ, тѣ сж завѣтъ на нашитѣ мили, на цѣло едно поколѣние.

Опората на една нация за устрѣмъ напредъ, цимента на единъ народъ, оправданието на миналото и вѣрата въ бъдащото, това е кръвта, завѣта, паметта на благороднитѣ мъченици, свѣтци и герои паднали за една права кауза.

Достойни сж и двѣтѣ: скжпитѣ жертви и скжпото Отечество за нашия възторгъ, за нашата скръбъ и надежда, за нашата любовъ.

Германо-Австрийски БЮЛЕТИНЪ.

Варна-Франга. 16 XI 1916 г.

ФРАНЦИЯ. Боеветѣ сѣверно отъ Сомма продължаватъ още. Отъ сутринъ до вечеръ твърдѣ силенъ артилерийски огънь и деня 14 Ноември трѣбва да се постави въ числото на тия, въ които сж развити най-силнитѣ боеве.

Англичанитѣ безъ да използватъ първоначалнитѣ си успѣхи, прѣдприеха на ново атаки съ голѣми маси сѣверно отъ Анкръ между Саръ и Гю-

декуръ. Наистина тѣ успѣха да завзематъ само селото Окуртъ, обаче на всѣкждѣ другадѣ по широкия фронтъ тѣхнитѣ ожесточени атаки бидоха кървопролитно отбити прѣдъ нашитѣ позиции.

Особно се отличиха при отбиване на неприятеля магдебургския пѣхотенъ полкъ № 66. 169 бѣденски пѣх. полкъ, сжщо и полковетѣ отъ IV-та гвардейска дивизия. Тоже и французкия артилерийски огънь слѣдъ заемаването на гората Сентъ-Пиеръ бѣ твърдѣ силенъ и прѣдприетитѣ отъ французитѣ атаки останаха безъ резултатъ и свършиха съ пълно поражение за неприятеля.

РУСИЯ. На източниятъ брѣгъ на Нарайовка срѣщу наскоро заетитѣ отъ насъ позиции при Волъ-Краеволеси руситѣ прѣдприеха бѣсни атаки, които всички пропаднаха, нѣгдѣ съ бѣсни атаки.

СЕДМОГРАДСКО. На източния фронтъ малки схватки безъ значение. Въ успѣшнитѣ за насъ боеве по горитѣ и планинитѣ на лѣво отъ пжтищата за Валашеи плѣнихме 23 офицери и 1800 ромжнски войници и взѣхме плячка 4 орждия и много картечници.

Споредъ „Пти Париженъ“ ромжнския дивизионенъ генералъ е раненъ.

Разни телеграми

РОТЕРДАМЪ, 16 Ноември. Споредъ едно съобщение отъ Атина, адмиралъ Фурне е билъ приетъ тая сутринъ на ауденция отъ Гръцкия Кралъ, която е траяла половинъ часъ.

ЖЕНЕВА, 17 Ноември На „Фигаро“ съобщаватъ отъ Петербургъ че на ромжнския фронтъ особено при Прѣдѣлъ сж пристигнали силни руски подкрѣпления.

КАРЛЕРУЕ, 17 Ноември. Споредъ една телеграма отъ

Стокхолмъ до Базелския „Националъ Цайтунгъ“, единъ голѣмъ брониранъ руски крайцеръ „Рюрекъ“ или „Громобой“ е изчезналъ близо до Хангае около Финландскитѣ брѣгове. Всички усилия да се намѣри сж били напраздни. Считатъ го за изгубенъ.

СТОКХОЛМЪ. 17 Ноември. Официозниятъ руски вѣстникъ „Руски Инвалидъ“, печата една голѣма статия върху опититѣ за офансива на Добружанския фронтъ. Пресата напада остро и ожесточено главното руско командуване, за гдѣто държи още тая армия въ Добруджа, което смѣта тя за безполезно и опасно. „Руски Инвалидъ“ съобщава, че сж изпратени силни войскови части за тоя фронтъ, което още повече тревожи и безпокои обществото.

БАЗЕЛЪ, 17 Ноември. Споредъ съобщения на „Новое Врѣмя“, отъ руската главна квартира, германцитѣ обстрѣлвали отъ нѣколко дена позициитѣ при Станиславъ съ тежка артилерия и голѣми мортири.

ЖЕНЕВА. 17 Ноември. Муниципитѣ прѣдзначени за грцката флота, които се намиратъ въ Атина, въ депото на островитѣ Леросъ и Кира сж били прѣдадени на французкитѣ офицери.

Варнен. Град. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 14218.

г. Варна, 15 Ноември 1916 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 25 того 10 часа прѣдъ обѣдъ въ бошинското управление ще се произведе втори търгъ по спѣшностъ съ явна конкуренция за доставката на 9000 кгр. ечемикъ за продоволствието на общинскитѣ коне прѣзъ 1917 година.

Първоначална цѣна и залогъ ще се опрѣдѣлятъ отъ тръжната комисиия на търга

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ напълно съ чл. чл. отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.